

ДУАЛЬНА ПЛОЩИНА САТИРИ В БРИТАНСЬКОМУ МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ**Віта Юрчишин***доктор філософії,**асистент кафедри англійської філології**Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника**ORCID ID 0000-0001-8481-1174**vita.yurchyshyn@pnu.edu.ua***Ірина Матіяш-Гнедюк***кандидат філологічних наук,**доцент кафедри англійської філології**Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника**ORCID ID 0000-0001-8613-4859**iryna.matiashhnediuk@pnu.edu.ua*

Ключові слова: сатира, медійний дискурс, дуальна природа сатири, міфічна площина, реальна площина.

Стаття присвячена дослідженню дуальної площини сатири у британському медійному дискурсі. Основна увага зосереджена на лінгвопрагматичних особливостях сатири, її дуальності та способах використання історичних та сучасних контекстів для формування соціальної та політичної критики. Використовуючи методи якісного, контекстуально-інтерпретаційного аналізу та суцільної вибірки, автори дослідження проаналізували текстові матеріали з британського сатиричного журналу “Private Eye” за 2021–2022 роки, спираючись на теорію П. Сімсона про структуру сатиричного дискурсу. Аналіз вибраних сатиричних текстів показав, що дискурс сатири характеризується виразною дуальністю, яка виникла зі злиття та взаємодії між реальною та міфічною площинами, які в свою чергу є проєкціями основних структурних елементів сатири – прайму та діалектичного елемента, з’єднаних між собою за допомогою таких стилістичних та лінгвістичних засобів як гра слів та каламбури для забезпечення когерентності сатиричного тексту. У дослідженні з’ясовано, що площина реальності активізується через відлуння реальних подій чи ситуацій місцевого, регіонального, національного чи міжнародного рівня, які спонукали до написання сатиричного тексту. Водночас міфічна площина актуалізується через використання відомих текстів-прецедентів, які включають сюжети творів В. Шекспіра, народних казок, колицкових, байок, біблійних історій тощо. Згідно з аналізом, такі прецедентні тексти дозволяють сатирику перенести певні ознаки дійових осіб цих текстів на об’єктів сатиричної критики розширюючи таким чином ряд імплікатур, які зможе вивести реципієнт сатири. У статті виявлено, що завдяки високому рівню впізнаваності цих прецедентних текстів, що представляють міфічну площину сатири, дозволяє сатирику створити сильніший когнітивний ефект сатири у британському медійному дискурсі.

DUALITY OF SATIRE IN BRITISH MEDIA DISCOURSE

Vita Yurchyshyn

PhD in Linguistics,

Teaching Assistant at the Department of English Philology

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

Iryna Matiash-Hnediuk

PhD in Linguistics,

Associate Professor at English Philology Department

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

Key words: *satire, media discourse, duality of satire, mythical dimension, real dimension.*

The article is devoted to the study of duality of satire in the British media discourse. The main attention is focused on the linguistic and pragmatic features of satire, its duality and the ways in which historical and contemporary contexts are used to form social and political criticism. Using the methods of qualitative, contextual-interpretive analysis and continuous sampling, the authors of the study analyze textual materials from the British satirical magazine *Private Eye* for 2021–2022, based on P. Simpson's theory of the structure of satirical discourse. The analysis of selected satirical texts has shown that the discourse of satire is characterized by an expressive duality that arose from the overlapping and interaction between the real and mythical dimensions, which in turn are projections of the main structural elements of satire - the prime and the dialectical element, connected by such stylistic and linguistic means as wordplay and puns to ensure the coherence of the satirical text. The study found that the real dimension is activated by the echo utterances of real events or situations at the local, regional, national or international scales that prompted satirical criticism. At the same time, the mythical dimension is realized by use of well-known precedent texts, including works of William Shakespeare, folklore, lullabies, fables, biblical stories, etc. According to the analysis, such precedent texts allow the satirist to transfer certain features of the protagonists of these texts to the objects of satirical criticism, thus expanding the range of implications that the recipient of the satire can deduce. The article reveals that due to the high level of recognition of these precedent texts representing the mythical dimension of satire, the satirist can create a stronger cognitive effect of hidden satirical criticism in British media discourse.

Вступ. Сатира як жанр відіграє важливу роль у сучасному медійному дискурсі, поєднуючи гостру соціальну та політичну критику з унікальною здатністю до генерування гумористичного ефекту. Цей жанр, багатий на історію та традиції, продовжує еволюціонувати, застосовуючи різноманітні лінгвістичні та прагматичні засоби для створення комічного ефекту. Попри значний внесок у культурне та суспільне життя, сатира часто залишається недостатньо дослідженою з лінгвопрагматичної точки зору. Для розкриття багатогранності сатиричного дискурсу та розкриття потенціалу сатири як ефективного інструменту соціальної критики важливо зрозуміти як сатира використовує історичні та сучасні контексти для формування своїх унікальних повідомлень.

Матеріал і методи дослідження. Для розкриття теми дуальної природи сатиричного

дискурсу методи якісного та контекстуально-інтерпретаційного аналізу, а також методу суцільної вибірки стали ключовими у ході проведення дослідження. Основою дослідження також слугує теорія П. Сімпсона, яка розкриває структуру сатиричного дискурсу через взаємодію *прайму* та *діалектичного* елементу, що в свою чергу формує двоголосе слово в тексті. Сатиричні тексти для аналізу були вибрані з британського сатиричного журналу "Private Eye" за 2021–2022 роки.

Результати та обговорення. Сатира виступає ключовим засобом «опосередкованого висловлення соціальної та політичної критики, висміюючи негативні явища, недоліки та вади у сферах особистого, громадського та політичного життя» (Юрчишин, 2021а: 233), перетворюючи сміх у «інструмент, що переводить недоліки у предмет гумору» (Зикун, 2016: 43). Сатира активно

використовується у різноманітних медіаформатах, включаючи літературу, пресу, кіно, політичні карикатури та телевізійні програми (Skalicky, 2019; Юрчишин, 2021б; Юрчишин, 2023, Yurchyshyn, 2021). Необхідність вивчення сатири обумовлена потребою у розширенні розуміння сатиричних технік, які використовують журналісти-сатирики для досягнення критичного ефекту.

В контексті дискурсивного визначення сатири, запропонованого П. Сімпсоном, сатира розглядається як взаємодія між трьома суб'єктами – автором сатири, її реципієнтом та об'єктом сатири, де об'єктом є маніпуляція та нівелювання суспільних цінностей, поведінкових норм та принципів (Simpson, 2003, Юрчишин, 2020). Сатиричний текст використовує прайм і діалектичні елементи як два контрастних дискурсивних компоненти, де прайм ініціює попередні реальні події, маючи форму конкретного висловлювання або стилістичного напрямку, а діалектичний елемент через інконгруентність створює ефект обману очікувань, допомагаючи реципієнту сатири розкрити інтенції автора та виявити невідповідність між ідеалом та реальністю (Simpson, 2003, Юрчишин, 2021в, Юрчишин, 2022).

Термін «прайм» був вперше використаний Дж. Емоттом для опису контексту інтерпретації текстів, активуючи попередні події або дискурси (Emmot, 1997). Прайм слугує активатором для попередніх реальних подій, перетворюючи їх на специфічні висловлення, текст, жанр, або ж дискурсивний стиль. Особливість прайму полягає у його здатності до ехо-подібного відлуння, що переосмислює сатиру як форму пародії, трансформуючи її в інтертекстуальну медіацію (Simpson, 2003, Юрчишин, 2021в).

Важливим аспектом сатири, який вона «успадкувала» від іронії, є наявність дисоціативного ставлення автора до ехо-подібного висловлення. Це дисоціативне ставлення не обов'язково має бути спрямоване саме на повторювану думку; воно може торкатися однієї з її імплікацій або імплікатур вищого порядку (Piskorska, 2014). Дисоціативне ставлення, спектр якого може варіюватись від легкого несхвалення до глибокого презирства та висміювання об'єкта сатиричної критики, актуалізується через діалектичний елемент (Simpson, 2003, Юрчишин, 2021в). Діалектичний елемент, формування якого відбувається по принципу опозиції скриптів та загальній теорії вербального гумору, передбачає наявність інконгруентності, тобто невідповідності реальності та очікування в дискурсі (Simpson, 2003; Raskin, 1987; Attardo & Raskin, 1994). Це дозволяє аудиторії розпізнати критичне ставлення сатирика та створює комічний ефект, виділяючи сатиру від інших форм гумору (Юрчишин, 2021в, Юрчишин, 2021г). У сатиричному тексті діалектичний

елемент, як пояснює П. Сімпсон, виступає як внутрішньо текстовий компонент, що виконує роль антитези у формі стандартної іронії, підкреслюючи інконгруентність між очікуваннями та реальністю (Simpson, 2003, Юрчишин, 2021в, Юрчишин, 2022).

Присутність прайму та діалектичного елемента в сатиричних текстах дозволяє говорити про дуальну площину сатири, адже в сатирі чітко відчувається наявність двоголового слова (Юрчишин, 2021: 102). Двоголосість імплікує існування попереднього «голосу», відгомін якого можна виявити у структурі дискурсу. Висловлення так організоване, що його можна вловити та інтерпретувати через його здатність зберігати і «випромінювати» асоціації, набуті в процесі використання у різних текстах (Зубрицька, 2001).

Отже, прайм та діалектичний елемент в сатири репрезентують дві площини – міфічну та реальну, зіткнення яких формує сатиричну площину через стилістичні та, іноді, графічні елементи, що слугують додатковими індикаторами для інтерпретації сатири. Вони взаємодіють як «геза» і «антитеза», колізія між якими сприяє створенню «синтезу», або розуміння задуму сатирика (Юрчишин, 2021в: 103).

Реальну площину, реалізовану за допомогою прайму, представляють актуальні реальні події чи ситуації місцевого, національного чи міжнародного масштабу, які доволі часто вже були попередньо висвітлені в інших засобах масової інформації, і які сатирик вважає за доцільне піддати сатиричній критиці.

Міфічну ж площину представляють прецедентні тексти чи ситуації, які є добре відомими широкій масі читачів і впізнаваність яких дозволяє читачам із легкістю провести паралелі між цими прецедентними текстами та реальною ситуацією, яка викликала критичну реакцію в сатирика. Більше того, журнал *Private Eye* регулярно апелює до таких міфічних площин, як сюжети творів Уільяма Шекспіра, колискові пісень, казки, байки та біблійні сюжети, адже саме ці міфічні площини є добре знайомі для великої кількості читачів.

Відтак, сатирична площина є дуальною і сформована в результаті накладання цих двох площин (міфічної та реальної), «переплетених між собою стилістичними зв'язними елементами часто у супроводі графічних та візуальних компонентів, які виступають додатковими остенсивними стимулами під час інтерпретації сатири» (Юрчишин, 2021в, 2021г). Це дозволяє автору не лише вигадувати особливі образи на межі між фантастичним і реальним, але й ефективно приховувати справжній об'єкт критики, приписуючи йому незвичайні властивості або, навпаки, забираючи основні людські якості (Юрчишин, 2021в). Ця методика створення сатиричного тексту виконує функцію зашифрованого коду, що дозволяє сатирику

висловлювати гостру критику, захищаючи себе від можливих звинувачень у наклепі. При цьому такий підхід супроводжується комічним ефектом, який часто посилюється автором через навмисну гіперболізацію окремих рис, спрямованих на підкреслення критичної оцінки сатирика щодо об'єкта сатири (Юрчишин, 2021в). Отож, сатира, не лише відтворює існуюче висловлення, текст або дискурс, але й знову контекстуалізує первісну ідею, втілюючи її в новому дискурсивному середовищі. Цей процес реорганізації первинного тексту, за Сімпсоном, виступає як ключова відмінність сатири від пародії чи інших форм дискурсу з імітаційними елементами (Simpson, 2003; Юрчишин, 2021в).

Розглянемо приклад статті, дуальна площина якої реалізується за допомогою переплетення реальної площини кадрових змін в кабінеті тодішнього прем'єр-міністра Великобританії Бориса Джонсона (Boris Johnson), зокрема звільнення його головного радника Домініка Каммінгса (Dominic Cummings) та призначення на посаду радниці його цивільної дружини Керрі Саймондс (Carrie Symonds), а міфічна площина представлена за допомогою середньовічної німецької легенди про Гамельнського щуролова (нім. Rattenfänger von Hameln), згідно з якою, музикант, якого ошукав магістрат міста Гамельн, відмовившись виплатити винагороду за позбавлення міста від пацюків, за допомогою чаклунства вивів за собою міських дітей, які потім згинули.

THE HAMELIN BUGLE

Friday 30 April 2021

City overrun by rats

By Our Rodent Staff

Billie Pied Piper

A **TOP vermin expert** has warned that the pest control situation is out of control in the **centre of London**.

Said a resident of **Downing Street**, a Mr **Larry The Cat**, "It used to be the case that you were never more than six feet away from a rat, but **now they're everywhere**."

He continued, "They're out of control. It started with the arrival of a **Love Rat**, and soon after came the **Chatty Rat**. Now there is an explosion in the **Deserting Rat population**, with the **cunning rodents doing anything they can do to survive – biting each other and squealing to anyone who'll listen**"

A **Downing Street insider** thought to play down the rat crisis, saying that, in the near future, the **rodent population** was expected to diminish, as all the rat would leave the **sinking shit (surely ship?)**

Said the source close to Prime Minister, "Bye!" (Private Eye, 30 April – 13 May 2021: 30)

Реальна площина в межах цієї сатиричної статті актуалізується за допомогою вплітання

реальних локацій, імен та власних назв, які вказують на події та об'єкти сатиричної критики, зокрема, такі як *in the centre of London, a resident of Downing Street, Prime Minister, Larry The Cat*. Читач може розпізнати актуальні події, які «закодовані» в цій сатиричній статті за допомогою апеляції до *контекстуальних ресурсів* (Юрчишин 2021г: 79), зокрема, *контекстуального ресурсу А* (фонові знання про те, що прем'єр-міністр Англії працює на **Downing Street**, а також те, що там є постійний житель – кіт на ім'я **Larry**), *контекстуального ресурсу С* (обізнаність про нещодавні події, а саме знання про те, що в час написання статті прем'єр-міністром був Борис Джонсон і що час написання статті співпадає із часом звільнення головного радника містера Джонсона Домініка Каммінгса та прийняття тоді ще цивільної дружини Б. Джонсона Керрі Саймондс в штат радників прем'єр-міністра), *контекстуальний ресурс D* (контекстуальна інформація, яку ми отримуємо в результаті покрокової інтерпретації статті, зокрема, про те, що кадрова криза стосується саме офісу прем'єр-міністра Британії, та про всіх учасників цієї ситуації) та *контекстуальний ресурс F* (лексико-граматичні прийоми передачі сатиричного тону, такі як псевдоніми, що допомагають розпізнати людей, що піддалися сатиричній критиці: *a Love Rat (Carrie Symonds), the Chatty Rat (Dominic Cummings)*).

Міфічна площина реалізується за допомогою апеляції до прецедентного тесту середньовічної німецької легенди про Гамельнського щуролова, яку реципієнт сатири зможе розпізнати вже в назві газети, в якій нібито було надруковано статтю **THE HAMELIN BUGLE**. Однак сатирик не просто використовує назву міста із легенди, він використовує прийом сатурації уже в назві газети, замінюючи слово *pipe* на *bugle*. Вигадане ім'я автора статті також вказує на цю ж легенду *By Our Rodent Staff Billie Pied Piper*. Однак тут вже чітко прослідковується формування сатиричної площини, адже автор переплітає героя легенди *Piper* із реальною темою статті *Staff*, знову ж таки формуючи інконгруентність за допомогою гри слів *Billie Pied Piper*.

Загалом, вся стаття є фактично сплетінням реальної кадрової ситуації на Downing street та елементів сюжету відомої легенди, які вміло «зшиті» докупи за допомогою численних стилістичних зв'язних елементів (*Rodent Staff, Billie Pied Piper, a TOP vermin expert, the Deserting Rat population, rat crisis, rodent population*). Ці елементи серед іншого виконують функцію вузлів, що з'єднують докупи ці площини та формують окрему площину із чітко вираженим критичним ставленням автора до радників прем'єр-міністра (*Love Rat, the Chatty Rat*), наділяючи їх

всіх характеристиками цих огидних гризунів (*the cunning rodents doing anything they can do to survive, biting each other and squealing to anyone who'll listen*"), які ще й уникають відповідальності, коли бачать реальні загрози *would leave the sinking shit (surely ship?)*, а також критикує самого керівника, який не спроможний вирішити кризові ситуації (*rat crisis, now they're everywhere, all the rat would leave the sinking shit (surely ship?)*). Ці стилістичні зв'язні елементи також створюють значний трагікомічний сатиричний ефект.

Отож, переплетення реальної площини невдалої кадрової політики в кабінеті прем'єр-міністра Великої Британії та добре відомої легенди про Гамельнського щуролова сприяє розширенню імплікатур цієї сатиричної статті та збільшенню когнітивного ефекту, підсилюючи таким чином сатиричну критику об'єкта сатири.

Розглянемо ще один приклад сатиричної статті дуальна площина якої сформована за допомогою переплетення реальної ситуації звинувачення члена Палати Лордів Великої Британії Джеймса Беттела (James Bethell) в тому, що він під час пандемії COVID-19 укладав контракти із приватними компаніями на мільйони доларів без належних тендерів та прозорості, таким чином отримуючи мільйонні прибутки. Його також звинувачують в тому, що він користувався особистою поштою та іншими особистими профілями в соціальних мережах для укладання договорів про громадські закупівлі (реальна площина) та біблійну історію про Вавилонську вежу – символ сум'яття і безладу, яка згадується у Книзі Буття в 11 главі (міфічна площина).

Tower of Bethel Under Scrutiny

By Our Architectural Staff

Jenny Sis

The controversial multi-story infrastructure project? The Tower of Bethel, has come under fire and brimstone (you've done this bit, Ed) after suggestions of corruption and sleaze were raised by critics.

The Lord of Bethel stands accused of building a massive tower of money, reaching up into the heavens.

When asked to explain his dodgy actions, he replied, "I can't understand a word you're saying. We're not speaking the same language."

He went on to say that he didn't read e-mails, or indeed e-pistles.

He had been tempted by Eve to join a WhatsApp group, but claimed that he refused to bite and had no memory of anything that was said by any of those involved regarding the Tower of Money.

"I never spoke to the serpent, I had no idea he was acting as an advisor to Eve and I now can't remember who he was. What tower of Money?"

Late News: Tower of Bethel collapses. "May this be a lesson to you all," says God. "I doubt it," says mankind.

Biblical Times Fun Feature

(ONLY IN TODAY'S SABATH SECTION!)

New words: Embethelment, embetheler, embetheled. Which of these first appeared in the 5021BC Oxandasses Dictionary? Answer on a table, please. (Private Eye, 7 January – 20 January 2022: 29)

Реальна площина сатири, актуалізована через прайм елемент, представлена за допомогою ехо висловлень подій, що спровокували критичну реакцію сатирика. Реципієнт сатири може впізнати ехо цих реальних подій уже в заголовку статті (***Tower of Bethel Under Scrutiny***), адже сатирик формує каламбур із реального прізвища Лорда Беттела та назви вежі у біблійній історії, а також одразу натякає на основну подію – розслідування схем розкрадання грошей (***The Lord of Bethel stands accused of building a massive tower of money, Embethelment, embetheler, embetheled***).

Міфічна площина також стає помітною в заголовку, адже апелюючи до контекстуальних ресурсів, реципієнт сатири впізнає посилання на біблійну історію про Вавилонську Вежу (***Tower of Bethel Under Scrutiny***). Таким чином, сатирична площина, утворена на перетині реальної та міфічної площини вже проявляється в заголовку статті, підсилюється у вигаданому імені автора статті (***Jenny Sis***), яке також сформоване за допомогою каламбуру, що також вказує на цю міфічну площину. Ці дві площини успішно переплітаються впродовж всього тексту статті через прайм та діалектичний елементи вказуючи на всі події, що спровокували написання сатиричної статті: непрозорі проекти із залученням приватного сектору (***controversial multi-story infrastructure project***), підозри про замішання в корупції та брудних махінаціях (***suggestions of corruption and sleaze*** в використанні особистих профілів для виконання службових обов'язків, (***had been tempted by Eve to join a WhatsApp group, but claimed that he refused to bite***), які містер Беттел спочатку визнав, а на другий день заперечив (***didn't read e-mails, or indeed e-pistles***), та розкраданні бюджетних коштів (***ONLY IN TODAY'S SABATH SECTION!***) ***New words: Embethelment, embetheler, embetheled***. При цьому, в кінці статті стає зрозуміло, що сатирик не лише критикує протиправну діяльність саме цього політика, а вказує на вічність проблем корупції, розкрадання коштів та інших маніпуляцій (***New words: Embethelment, embetheler, embetheled. Which of these first appeared in the 5021BC Oxandasses Dictionary? Answer on a table, please***) і виражає зневіру в тому, що такі людські пороки колись вдасться викоренити (***Late News: Tower of Bethel collapses. "May this be a lesson to you all," says God. "I doubt it," says mankind.***)

Отож, апеляція до прецедентного тексту біблійної історію про Вавилонську вежу із Книги Буття дозволяє гіпертрофувати масштаб розкрадання державних коштів відомими політиками та впливовими людьми загалом, роблячи ці злочини більш помітними та значними для реципієнта сатири. Відтак, формування сатиричної площини за допомогою накладання та переплетення міфічної та реальної площин значно підсилює когнітивний ефект цієї сатиричної статті.

Висновки. Отож, сатиричний дискурс має чітко виражену дуальну природу, яка формується на перетині та взаємодії двох площин – реальної та міфічної, об'єднаних між собою стилістичними зв'язними елементами, такими як каламбури, гра слів, тощо. Ці площини актуалізуються через прайм та діалектичний елемент сатири, обов'язкова наявність яких відрізняє сатиру від інших форм гумористичного дискурсу з імітаційними елементами, таких як пародія. Реальна площина актуалізується за допомогою ехо висловлень реальних подій, що передували та спровокували написання сатиричної статті. Міфічна площина реалізується за допомогою відомих прецедентних текстів, таких як сюжети творів Уільяма Шекспіра, колискові пісень, казки, байки та біблійні сюжети, адже саме ці міфічні площини є добре знайомі для великої кількості читачів і можуть підсилити імпліцитну критику об'єктів сатири через збільшення кількості імплікатур та посилення когнітивного ефекту, які створюють сатиричні статті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Зикун Н. І. Сатирична публіцистика Наддніпрянщини в інформаційному просторі України: становлення, розвиток, жанрово-тематичні форми: дис.... д-ра наук із соціальних комунікацій: 27.00.04. Львів, 2016.
2. Зубрицька М. Теорія діялогізму М.Бахтіна. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. Марії Зубрицької. 2-е вид., доп. Львів : Літопис, 2001. С. 404–405.
3. Юрчишин В. М. Засоби реалізації структурних елементів сатири за методологією П. Сімсона (на матеріалі Британського медіадискурсу) *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021а. Том 32 (71) №1. С. 233–239.
4. Юрчишин, В.М. Інконгруентність як спосіб реалізації діалектичного елемента сатири у британському медіа дискурсі. *Актуальні питання іноземної філології*, 17, 2022. С. 88–93.
5. Юрчишин В. М. Лінгвопрагматичні засоби реалізації сатиричних методів у британському медійному дискурсі. *Записки з романо-германської філології*. 2021б. Випуск 1 (46). С. 135–149.
6. Юрчишин В.М. Лінгвопрагматичні характеристики сатири в британському медійному дискурсі : дис. ...д-ра філософії : 035-філологія. Івано-Франківськ, 2021в. 255 с.
7. Юрчишин В. М. Лінгвопрагматичні характеристики сатири як ехо метарепрезентації у британському медійному дискурсі. *“Folium”* № 2. 2023.
8. Юрчишин В. М. Роль контекстуальних ресурсів в інтерпретації сатиричних висловлень у Британському медійному дискурсі: лінгвопрагматичний підхід. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2020. № 46, том 2. С. 206–210.
9. Юрчишин В. М. Типологія сатиричних інтерпретацій у британському медійному дискурсі. *Синопсис: текст, контекст, медіа*. 2021г. 27(2), С. 77–85.
10. Юрчишин В. М. Характеризація сатири як засобу вираження комічного у британському медіадискурсі (на матеріалі журналу *Private Eye*) *International scientific and practical conference «Philological sciences and translation studies: European potential» (July 9–10, 2021)*. Wloclawek: “Baltija Publishing”. 2021г. С. 180–183.
11. Emmott C. *Narrative Comprehension: A Discourse Perspective*. Oxford: Oxford University Press, 1997. 336 p.
12. Piskorska A. A relevance-theoretic perspective on humorous irony and its failure. *Humor*, vol. 27, no. 4, 2014. P. 661–685.
13. Raskin V., Attardo S. Non-literality and non-bona fide in language: An approach to formal and computational treatments of humor. *Pragmatics & Cognition*. 1994. Issue 2(1). P. 31–69.
14. Raskin V. Linguistic heuristic of humor: A script-based semantic approach. *International Journal of the Sociology of Language*. 1987. Issue 65 P. 11–25.
15. Simpson P. On the discourse of satire: Toward a stylistic model of satirical humor. Amsterdam, The Netherlands : John Benjamins Publishing Company, 2003. 256 p.
16. Skalicky S. Investigating satirical discourse processing and comprehension: The role of cognitive, demographic, and pragmatic features. *Language and Cognition*, Volume 11. 2019. Issue 3. P. 499–525.
17. Yurchyshyn V. Linguopragmatic Features of Persuasive Power of Satire Based on *Private Eye* Magazine. *European Scientific Journal*. 2021. Issue 17(24), P. 10–27.